

РЕШЕНИЕ

№ 5009

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4555** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от началника на 01 РУ-СДВР, чрез юрк. А. А. срещу Решение № 740 от 13.02.2023 г. по НАХД № 10203/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № VI-12/18.07.2022 г. на началника на 01 РУ-СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на А. Е. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на хиляда лева за извършено нарушение по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

В касационната жалба се навеждат твърдения, че решението е неправилно като постановено при нарушаване на материалния закон. Счита, че въззиваният съд е тълкувал стеснително понятието "спортен терен", вследствие на което е постановил незаконосъобразно решение. Моли съда да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмени бележки поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – А. Р. редовно призован, не се явява, не се

представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че оспореното решение на СРС е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. По същество същата е и основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

В хода на съдебното производство пред въззивния съд е установена следната фактическа обстановка:

На 15.05.2022 г. в 18:20 ч. в [населено място], на Национален стадион "В. Л.", непосредствено преди започването на второто полувреме на футболната среща между отборите на П. "Л." и П. "Ц.", А. Е. Р. преодолял защитните прегради и нахлул на спортния терен, като се намирал на пистата на спортното съоръжение, в пространството между сектор "Б" и огражденията с рекламни табели пред терена. Това негово поведение било възприето от служители на СДВР, които се намирали в залата за видеонаблюдения, находяща се в сектор "Б" на националния стадион. Въз връзка с констатираното нарушение бил изготвен АУАН № VI-12/18.07.2022 г. за извършена от А. Р. противообществена проява (спортно хулиганство) по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № VI-12/18.07.2022 г. от началника на 01 РУ-СДВР, в което била възприета гореописаната обстановка, като за нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на основание чл. 25, ал. 1 от същия закон на нарушителя била наложена глоба в размер на 1000 лева.

За да постанови оспореното решение районният съд приел, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства, не се установява, че ответникът по касация е извършил вмененото му нарушение, а именно - да е нахлувал на спортния терен. Въззивният съд е посочил, че от записаното в НП, а и от приетата по делото видеотехническа експертиза, е установено, че Р. се е намирал на пистата на спортното съоръжение, докато в чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ като спортно хулиганство било посочено поведението, изразяващо се в нахлуване на спортния терен. Без да сочи други мотиви, съдията-докладчик е отменил процесното наказателно постановление.

Така постановеното решение е неправилно.

При правилно установена фактическа обстановка и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, въззивният съд е изтълкувал превратно приложимия закон, вследствие на което е постановил незаконосъобразно решение.

Законът за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия регламентира специален ред за санкциониране на извършителите на противообществени прояви при провеждане на спортни мероприятия. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ за извършени противообществени прояви по този закон

органите на МВР с полицейски правомощия съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания. Актът по ал. 1 се съставя до три месеца от извършването на противообществената проява. /ал.2/

Според разпоредбата на чл. 30, ал.1 от ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице: т.1. издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Разпоредбата гласи, че противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в нахлуване на спортния терен.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

Съдът намира, че процесното наказателно постановление е законосъобразно.

В действителност в ЗООРПСМ няма легална дефиниция на понятието "спортен терен". По тази причина следва да се изхожда от целта на закона, а именно - да се опази общественият ред преди, по време и след провеждането на спортни мероприятия, както и нарушителите на този ред да претърпят негативни последици, изразяващи се в налагане на съответните наказания. Ето защо наред с другите видове противообществени прояви, описани в чл. 21 от ЗООРПСМ, законодателят е предвидил като такава и нахлуването на спортния терен. В този смисъл не може да се възприеме като меродавно съждението на въззивния съд, че под термина спортен терен следва да се разбира единствено затревената част на игрището. В случая конкретният спортен обект - Национален стадион "В. Л." разполага със спортен терен, който включва както футболно игрище, така и лекоатлетическа писта, около него. Във връзка с провеждането на спортни мероприятия на терена са поставени защитни ограждения, представляващи метални огради, които отделят трибуните от лекоатлетическата писта. Те са поставени там именно, за да индикират на посетителите, че е забранено тяхното преминаване и съответно нахлуването на спортния терен. Евентуалното тяхно преодоляване би застрашило и възпрепятствало провеждането на спортното мероприятие, тъй като на пистата биват разположени линейки на бърза помощ, журналисти, треньори и други лица, пряко ангажирани с провеждането на футболната среща.

Ето защо в конкретния случай, настоящият състав на съда намира за безспорно доказани обстоятелствата, че установената със АУАН и НП проява – нахлуване на спортния терен е извършена в спортния обект – Национален стадион "В. Л.", по време на спортно мероприятие - футболна среща между отборите на П. "Л." и П. "Ц.", както и че същата е извършена във връзка със спортното мероприятие. Съдът намира за

доказано по делото, че А. Р. е извършил посочената в АУАН и НП проява, предмет на ЗООРПСМ и представляваща спортно хулиганство. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ЗООРПСМ, за установяване извършването на противообществени прояви по този закон или на престъпления от общ характер може да се използват и видеозаписи и/или фотоснимки, направени при провеждането на спортното мероприятие. По делото са събрани достатъчно писмени доказателства, от които съдът стига до посочения извод, като в подкрепа на извода кредитира събраните писмени доказателства, както и заключението на извършената видеотехническа експертиза.

С оглед изхода на делото искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 150 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 740 от 13.02.2023 г. по НАХД № 10203/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № VI-12/18.07.2022 г., на началника на 01 РУ - СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия на А. Е. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено нарушение по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

ОСЪЖДА А. Е. Р., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], обл. С., общ. Столична, [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.